

Dimarts, 25 de maig del 1976

VIATGE AMERICA

Areilza explica el programa reial

Joan Carles parlarà davant el Congrés dels Estats Units

El ministre d'Afers Estrangers, José María de Areilza, celebrà ahir al migdia una conferència de premsa al saló d'ambaixadors del palau de Santa Cruz explicant els motius i el programa del viatge dels reis a la República Dominicana i als Estats Units el pròxim dia 31.

La primera etapa de dos dies a la República Dominicana té «unes motivacions gairebé obvies», segons declarà el ministre: «la vocació americana d'Espanya i la intenció de la Monarquia de subratllar aquesta vocació». En un sopar que el monarca oferirà al president dominicà Joaquín Balaguer, li atorgarà el Gran Col·lar d'Isabel la Catòlica, en resposta a les atencions que el govern dominicà té previstes per als monarques.

PROGRAMA DEL VIATGE

Del programa que el ministre Areilza exposà sobre la visita reial als Estats Units, cal destacar el discurs de rei dirigit al Congrés nord-americà (uns quinze o vint minuts) que vindrà a ser un missatge

a tot el poble nord-americà en el segon centenari de la seva independència. També hi haurà parlaments dels ministres Kissinger i Areilza. El rei pronunciarà un altre discurs, en castellà, dirigit a tots els pobles americans presents en l'Organització d'Estats Americans amb seu a Washington. L'endemà, destaquen una conferència de premsa i un dinar amb el president Ford. L'endemà passat, els monarques es dirigiran a Nova York. En aquesta ciutat visitaran l'ONU, i s'entrevistaran, segurament, amb el secretari general Kurt Waldheim. El dia següent el rei rebrà representants de tots els mitjans de comunicació dels Estats Units, amb els quals conversarà, i dinarà amb l'alcalde de Nova York. A la mateixa tarda, el rei rebrà la premsa espanyola que s'hagi traslladat amb aquest motiu. El ministre Areilza insistí en la importància de les entrevistes del rei amb Ford, Kissinger i Waldheim, i amb les altes figures de les finances, la informació i la política nord-americanes. Cal assenyalar que el penúltim dia del seu sojorn als Estats Units es farà un dinar a l'Institut Espanyol en el qual hi haurà més de mil cinc-cents convidats.

Ford. El rei no celebrarà entrevistes amb els diversos candidats a la presidència, car estan molt ocupats i repartits per tot el territori dels Estats Units. Tot i això, és molt possible que arribi a saludar algunes de les personalitats polítiques com el senador Humphrey o el governador Reagan, però no és segur.

VIATGE PER EUROPA

A la pregunta de qui seria el cap d'Estat espanyol durant el viatge del rei, el ministre Areilza contestà: «El cap d'Estat continuarà essent el rei. No és una absència legal i, per tant, no és previst que entrin en vigor els mecanismes successoris. Això ve donat per la velocitat de les comunicacions i l'escàs nombre de dies del viatge.» Referent a les repercussions polítiques del viatge, digué: «No crec que n'hi hagi, car és imparablement presentar la nova imatge d'Espanya als Estats Units.»

Amb referència al viatge dels reis als Estats Units, l'ambaixador d'aquest país a Espanya, Wells Sater, va concedir una entrevista a «Cifra» en la qual, entre d'altres coses, digué que els Estats Units desitgen que Espanya tingui «un govern elegit popularment». L'ambaixador mencionà fins a onze vegades l'esperança i l'ajut nord-americà al «nou rumb de desenvolupament polític i social» de la monarquia de Joan Carles.

JOSEP M. SANMARTI

TRACTAT ESPANYA-EUA

Preguntat el ministre si el rei tenia previst signar el Tractat Hispano-nord-americà, respongué que no: que el Tractat ha estat aprovat pel comitè d'Afers Estrangers del Senat, però que encara no ha estat present al ple del Senat, i que per tant, encara no hi ha la plena seguretat que sigui aprovat quan el rei visiti Washington. Sobre les activitats de la reina, Areilza manifestà que tenia prevista una conferència de premsa amb periodistes de revistes femenines a Washington i que rebrà a un nomenament honorari a la Universitat de Colúmbia.

Quant al discurs del rei davant del Congrés, el ministre declarà que no coneixia el seu contingut. «Però serà un discurs important, anàleg al recent del president francès Giscard d'Estaing». «El discurs serà en anglès per una qüestió de facilitat de difusió. Un periodista preguntà sobre la possibilitat que el president Ford viatgés a Madrid. «Això s'ha pensat per a qualsevol moment, però de primer se li ha de preguntar al mateix president

BARCELONA

Tancades a 14 guarderies

Reunions al govern civil i amb Font Altaba

Tretze guarderies privades sense afany de lucre van tancar-se ahir al matí en un darrer intent d'obtenir l'ajut econòmic que han demanat fins ara ben debades a la del·gació d'acció social de l'Ajuntament. Aquest tancament ha provocat ja dues conseqüències importants: una comissió fou rebuda al govern civil i el regidor Font Altaba va visitar la guarderia Xiroi.

L'entrevista al govern civil va tenir lloc d'antuvi, amb el subgovernador Soldevila i, després, a primera hora de la tarda, amb el governador.

Segons un dels qui van assistir-hi —un representant de cadascuna de les guarderies— ambdues reunions van celebrar-se en un clima de bona voluntat i tant el subgovernador com el governador van manifestar llur interès per resoldre el problema. L'un i l'altre, però, van objectar el pressupost que presentava la comissió de les guarderies, car jutjaven —sempre segons les mateixes fonts— que «era massa elevat». Nogensmenys, van declarar-se oberts a d'altres negociacions així que les guarderies hagin presentat una documentació completa i van oferir-se a secundar les gestions que emprengui la comissió als diverses ministeris.

El regidor Font Altaba, en la seva visita a la guarderia Xiroi, va interessar-se també per la situació d'aquestes guarderies. «Estic aquí —va dir als pares que van rebre'l—, perquè crec que teniu raó. El vostre problema no pot resoldre's amb draps calents i crec que el Minis-

teri d'Educació i Ciència no té dret a ignorar els nens entre zero i quatre anys.» Tot i considerar que la seva intervenció «podria no conduir a res», va oferir-se a presentar un prec a l'alcaldia, perquè —va afirmar— «l'educació ha de pertànyer als estaments de Catalunya». La posició de Font Altaba va quedar concretada en una doble consideració: per una banda, és injust que el ciutadà pagui a l'Estat i que després l'Ajuntament s'hagi de fer càrrec de les guarderies, d'altra banda, però, l'Ajuntament no pot defugir la seva responsabilitat. «En d'altres temps —va insinuar Font Altaba—, l'Ajuntament hauria subvencionat les guarderies i després hauria passat la factura a Madrid».

Malgrat això, pares de la guarderia Xiroi van mostrar-se més confiats en la força de llur protesta que no pas en les gestions a la Casa de la Vila. Consideren que la raó l'han tinguda sempre i que no han estat escoltats fins que s'han tancat. «El fet decisiu —van dir després de la reunió amb Font Altaba— és que som noranta-set educadors, tres-cents trenta-set i dos-cents vuitanta nens, i que no pensem pas sortir fins que hagim tingut una resposta d'acord amb aquests dos criteris bàsics: una subvenció per a eixugar el dèficit i un concert d'ajut econòmic per a tirar endavant».

A última hora de la tarda d'ahir s'ha afegit la guarderia Albi del barri del Guinardó a les altres tretze on hi ha pares, nens i educadors tancats. Amb aquesta ja són 378 els pares que romanen esperant una solució, 291 nens i 112 educadors.

Per una altra banda, durant la tarda d'ahir una comissió va portar al govern civil un escrit assenyalant que el dèficit de les guarderies s'elevava a cinquanta-cinc milions de pessetes, escrit que ha estat recollit per un alt funcionari del govern civil.

Tanmateix han lliurat una carta a l'alcaldia en què sol·liciten una entrevista urgent amb Viola, i la Federació d'Associacions de Veïns ha promès de fer una gestió perquè avui al migdia el governador civil rebi a una comissió i els pugui respondre a les peticions que li van fer ahir.

En tots els barris s'observen mostres de solidaritat amb els tancats per mitjà de cartells o d'altres tipus d'ajut. Al centre Social de Sants es va celebrar una assemblea per tal d'estudiar la manera més eficaç d'ajudar a solucionar el problema.

EL LLENGUATGE

La bena y la vena

Una cosa és la bena i una altra la vena. La confusió, naturalment, només sol tenir lloc en els dominis del llenguatge escrit, però amb tot, val la pena d'acabar-la. La bena és la tira de fil amb què un s'emboïca un membre del cos on té una ferida. N'hi ha que la tenen davant dels ulls, la bena. Es tracta del sentit figurat, és clar, però continua essent la bena. La vena, en canvi, és el nom que donem a cadascun dels vasos sanguinis de l'organisme que porten la sang al cor. Ni ha, també, les venes de les fulles dels arbres (els nervis), les venes d'aigua i les venes minerals. I, encara, la vena poètica, que és la inspiració.

De tapar o embolicar una part del cos on tenim una ferida o una nafra amb una bena en diem embenar. De bena hem creat embenar segons un procediment normal de formació de nous mots, amb la intervenció d'un prefix. Algun cop sentim que en diuen «vendar», però és ben clar que és una forma del castellà que cal rebutjar. Anàlogament, de l'acció d'embenar i de la lligadura que en resulta en diem usualment embenat o també embenatge. No n'hauríem de dir —encara que algú ho fa, i per això ho fem observar— «vendatge», que és una forma tan inadmissible com «vendar», de la qual prové.

Hi podríem afegir encara la veta, que és el teixit en forma de cinta que serveix per a lligar, per exemple, les esparidenyes. Hi ha també vetes minerals, en el qual cas vena i veta són sinònims. Pel que fa a la beta, s'ha d'acontentar designant la segona lletra de l'alfabet grec.

ALBERT JANE

AVUI

● 152 títols (article de Pere Calders): p 3

● La força, per a què serveix? (article de Joan Fortuny): p 3

● Gómez Picazo parla de la llei de bases (comentari d'Emili Piera): p 11

● Primera batalla reformista a les Corts (crònica de la nostre redacció a Madrid, per Josep M. Sanmartí): p 13

● Problemes laborals i municipals (crònica del nostre corresponent a Andalusia, Antoni Roig): p 13

● Pressions sobre de Costa Gomes (crònica del corresponent a Lisboa, Manuel de Seabra): p 15

● Improbable la intervenció al Liban (crònica del nostre corresponent a París, Ernest Udina): p 15

● La llengua, principal reivindicació autonomista sarda (article d'Alicia Fajardo): p 17

Camacho serà alliberat aquest migdia

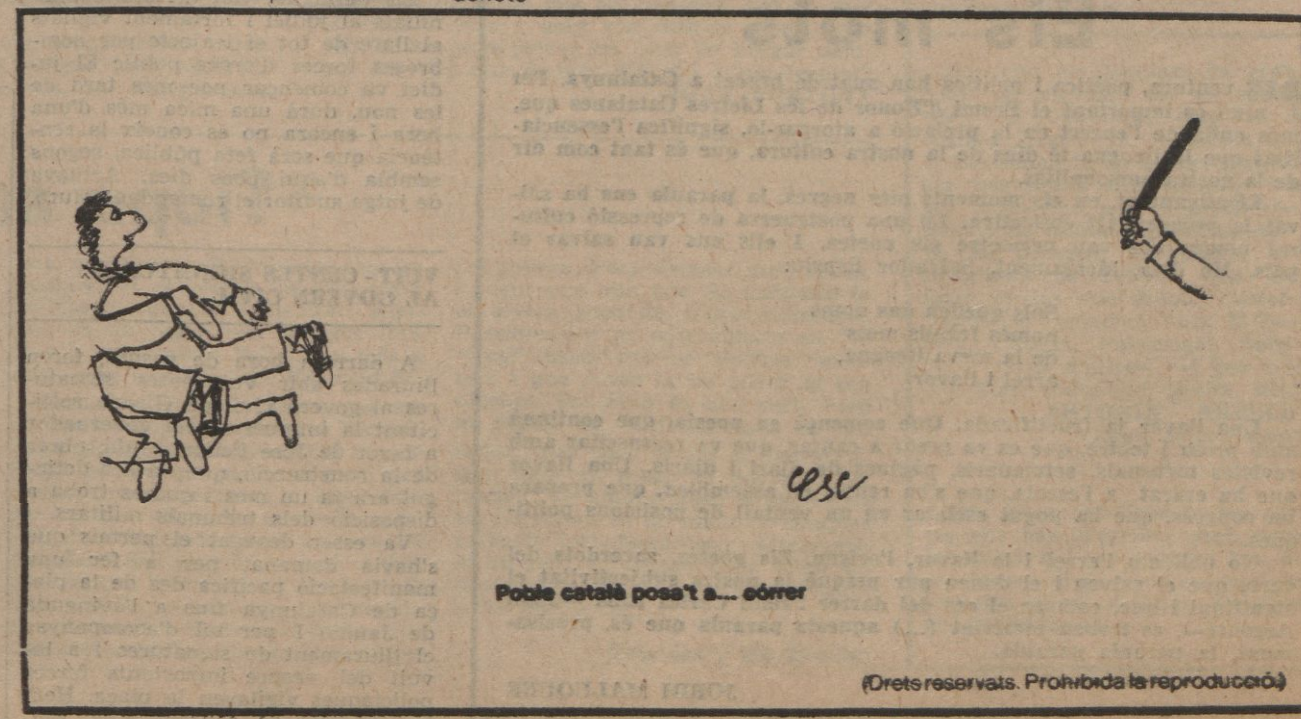
L'únic membre de Platajunta empresonat serà Garcia Trevijano

Als voltants del migdia d'avui, hom preveu que siguin posats en llibertat condicional tres dels quatre detinguts en relació amb l'organització Coordinació Democràtica, resultant de la fusió de la Junta i Plataforma democràtiques, que romanen a la presó de Carabanchel. Els alliberats seran Marcelino Camacho Abad, Francisco Javier Alvarez Dorronsoro i Nazario José Aguado Aguilar.

En medis pròxims al Palau de Justícia es va indicar que l'ordre de

llibertat condicional, amb fiança de 100.000 pessetes, podria haver estat signada ahir mateix. Els advocats dels tres empresonats afectats per la mesura preveien d'acudir aquest matí a primera hora a dipositar la fiança a la Caixa de Dipòsits dependent de Finances.

Hom desconeix les raons segons informa l'agència «Europa Press» per les quals no ha estat decretada la llibertat condicional per a José Antonio Garcia Trevijano car fou detingut per les mateixes raons que els anteriors i processat per idèntic delictes.

Poble català posa't a... córrer

(Drets reservats. Prohibida la reproducció)